

Op de Leugenbank wiere altijd veul ouwe verhaoltjes verteld.

Jammer, da ter zo wèèinig minse meer zijn die ze nog witte. Sommigte verhaole blijke nog hêêmaol waor te zijn ok, en daor staon soms de minse van de bank versted van.

In een krant van 18 Juli 1896 ston, op z'n Heukelums gezeed, 't volgende stukske.

“Onze gemêente geniet, net as veul andere, de twijfelachtige eer bekant daogelijks bezocht te worde deur inkele 'ongelukkige' of zo ge wilt, landlopers.”

Zo kon men 'n paor daoge geleeje z'n overtollige cente kwijt aon een stakker, die nie alêên een paor horrelvoete ha, mar hij schêên ok nog stom te zijn. Hij liet teminste een stukske pepier zien waarop ston, da tie wel 'n dôôsjje lucifers te verkope ha.

Al z'n gebreke schene 'm gin weindeier te legge, want inkele jonges vonde de stomme een endje buite Heukelum, saome me 'n andere landloper, dronke langs de weg legge.

En 't wonderlijke van 't geval was, da tie stomme deur de hêèlzaome werking van de alkehol weer kon praote. As Brugman! Hij schol z'n maot overal vur ut, omda die z'n fles leeggemokt ha. Da zee tie teminste.

Nog beter besprokt wier ie, toen effe laoter de plisie 'm meenam en in 't arrestantenhok brocht. Een koppeltje jonges moes daor nog bij helpe om z'n erme en bêêne vast te houwe, omda tie zo gemêên sloeg en schupte. En mar schelde, jonges. Stom of nie.

Hij zat al een hêêle tijd achter slot en grendel toen de minse, die langs 't ouwe stadhuis kwamme, 'm nog steeds heurde schelde en raoze.

In de krant ston 't netuurlijk iets anders, mar ik prebeer 't op z'n Heukelums te doen, al wit ik nie of ik da goed doei, want de keinder zeeje vroeger op schôôl wel 's: “Jij bin gin echte Heukelumse, want jij prot nie zôôas wij”. En da von ik erg, want ik was hier nog wel gebore.

Altijd he 'k goed gelusterd as ter Heukelums geprot wier, want ik vein da echte, ouwe Heukelums zo mooi klinke. Mar echt waor, de êêne zeg sommigte dinger weer anders dan d'n andere. En zeg me mar as 't nie goed is, want ik wil graog lere.

Enne wie 't nie gelooft, die komt zelf mar kijke in m'n kranteknipsels.

Rie van Hoogdalem-Duyzer